

Манастир Вољавац прославио ктиторску славу

Поводом предстојеће ктитирске славе – празника Светог Симеона Мироточивог, Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије служио је, у Месопусну недјељу, 19. фебруара 2023. године, Свету архијерејску литургију у манастиру Вољавац, у близини Бијелог Поља.

Ктиторску славу ове дивне свете обитељи и древног, свештеног мјеста Вољавца, сабранима је честитао Епископ Методије.

„Нека је срећна слава овог дивног храма, у овој дивној долини бистричкој, међу овим благословеним народом. Колико год људски вијек кратак био, био је неко ко је постојао и јесте и који ће бити и прије стварања овог свијета, који је још све оно што је било припремљено у превјечном плану Божјем учествовао у том чуду и тајни стварања видљивог и невидљивог свијета. Онда се оваплотио и ушао, узевши природу људску на себе у ову матицу живота. Поред разних тајни, које нам је открио, Неба и земље, открио нам је и то, а што чусмо данас у Светом јеванђељу, какав ће бити крај овог времена и овог свијета, какав ће бити последњи, и како народ каже, Страшни суд, како

ће изгледати“, рекао је Владика.

По ријечима Преосвећеног Епископа Методија, Христос, који је у човјечијем тијелу и са људском природом, поред своје божанске, то је говорио и чудили су се многи томе што је излазило из уста Његових.

„Нико до Њега, па ни после Њега, од жене рођени није, нити може знати шта је било на почетку времена и шта ће бити на крају овог свијета и вијека, само Онај који све то сагледава, који је био и који ће бити до краја свијета и вијека. Рекао нам је Христос да када дође Он као Цар, у слави својој, не тако смирено, скромно, неупадљиво и непримјетно, као што је дошао кад се оваплотио у овом свијету, у пећини. Њега нико, на такав начин, као Цара Неба и земље, свега видљивог и невидљивог и створеног, није очекивао да тако тихо и непримјетно може доћи, у сиромаштву, одбачен од људи тог времена у којем је дошао. Каже да ће доћи у свој слави небеској, на облацима што значи на ангелима који ће да Га носе. У сусрет ће Му изаћи, у тренутку кад буде долазио, одијелиће се на двије стране једни са десне, а други са лијеве стране, подијелиће се људи по некој тајанственој сили и закону“, навео је Његово преосвештенство, додајући да ће се подијелити људи не само времена у којем ће се то десити, него свих времена од постања свијета и вијека.

„Што је најинтересантније, и они који су се спасили чудили су се због чега су се они спасили. Као и они који су погубљени и који су упропастили своје душе чудили су се и питали су једнако, и први и други, како то да су се они спасили, а ови да су погубљени. Господ је открио велику тајну, рекавши да је Он био гладан, жедан, и да су Га они напојили, ови који су с десне стране, и да је био болестан, а они су Га обишли, да је био наг и они су Га обукли и да је био у тамници они су га обишли. Они се чуде, како и кад“.

„Исто то су питали они који ништа од тога нијесу урадили којима се обратио као онима који су га презрели. И они су питали како и кад. Он открива велику тајну, каже: И оном најмањем кад учините, од људи, као да сте мени учинили, и оном најмањем коме не учините и кога презрете, мене сте презрели и мени нисте учинили. Закључак ове цјелокупне приче о Последњем суду је тај да нама, у нашем животу ништа друго неће судити него ће нам судити љубав. Толико колико смо је имали или колико је нијесмо имали према ближњима, према људима који су боголики, које је Господ створио. То је порука данашњег Јеванђеља, то је припрема за свети Велики часни пост“, указао је Владика Методије.

Поред недјеље о митару и фарисеју, која говори о лицемјерству и спољашњој подобности у коју се облачимо и узимамо на себе, а чије смо се, како каже апостол Павле, силе одрекли.

„Само споља ритуално спроводимо, мислећи да ће нас то спасити, а оне истинске, унутрашње силе побожности смо се одрекли, на њу не обраћамо пажњу. Друга припремна недјеља за Велики часни пост је била о блудном сину. То није толико прича о некоме ко се покајао и покајању, то је прича о љубави Очевој који чека сваког човјека, без обзира у ком стању пребивао и којим путем ишао, да се у једном моменту врати. Прича о блудном сину је такође прича о љубави Очевој који чека свог сина. Данас на светој недјељи је прича о Страшном и последњем суду, недјеља месопусна која је посвећена томе да нас припреми истински и поступно за наше покајање и пост, да се припремимо за онај најљепши, најсвјетлији и најчудеснији дан који се десио, као ово сунце што нас обасјава, то је сунце Христовог васкрсења да бисмо га дочекали на истински и прави начин, а све то опомињући се и славећи људе који су нам дали крв и тијело, генетику коју носимо, а још више што су нам пренијели духовно благо, ту златну нит вјере православне“, бесједио је Епископ Методије.

Казао је да данас прослављамо ктитора ове свете обитељи, овог храма, Светог Симеона Мироточивог који је, истакао је Владика, знао истински, прави пут и изабрао је.

„Многе су силе биле у његово вријеме. Тада је Рим био центар свијета, хтио је Ватикан да овдје на овом простору, као и у вјековима после тога, ништа се промијенило није, нажалост, да има своју контролу и утицај над просторима, а он је избјегао све центре моћи тог времена, изабрао је истинску, праву вјеру и кроз свог сина, коме је отишао на Свету Гору да се с њим сретне, дожудником Сави, направили свету лавру Хиландар, који данас слави, такође, као овај мали храм, ктиторску славу“, бесједио је Владика будимљанско-никшићки Методије.

По одслуженој Литургији освештан је и преломљен славски колач. Обавезу да буде кум славе идуће године преузео је Немања Адамовић.

mitropolija.com